

maaden for det Arbejde, der forestaar i den kommende Rigsdagssamling. Det var ikke Indvendinger af særlig indgribende Art, heller ikke særdeles betydelige, men jeg vil dog dvæle ved et eneste Punkt, og det er dette, at han mente, at den rette Fremgangsmaade bestod i — hvis jeg forstod ham ret — at man ikke spredte sine Kræfter paa for mange Omraader, at man ikke maatte drukne sig i første Behandlinger af et uendeligt Stof, men skulde samle sine Kræfter om det, der var Udset til virkelig at kunne udrette. I den Henseende maa jeg sige, er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Jeg tror ogsaa, at der deri er udtalt en rigtig Tanke. Der har i de foregaaende Aar foreligget for dette Ting et altsfor udstrakt Stof i en uhyre Mængde Lovforslag, som det umuligt har kunnet staa i Tingets Magt at behandle paa en saadan Maade, at det har kunnet tilfredsstille Tinget selv. Jeg vil derfor være meget tilbøjelig til at følge det ærede Medlem i hans Anvisning paa, at man ved Bedømmelsen af det Stof, der skulde være Genstand for vor Behandling, skulde komme noget mere til at veje og vrage og vælge ud de Ting, som vi maatte skønne, særlig egnede sig til at tages op til en virkelig gennemgaaende Behandling, men ogsaa stadig blev mere enig med hinanden om, at en hel Mængde andet Stof, som ikke er presserende, ikke bør optage Tingets Tid og Kræfter til ingen Nytte. Det ærede Medlem fremkom med nogle Bemærkninger om det Budget eller det Overskud af et tænkt fremtidigt ordinært Budget, som jeg angav til ca. 3 Mill. Kr., og som ogsaa den højtærede Konsejlspræsident omtalte, i det det ærede Medlem bemærkede, at der ikke forelaa tilstrækkeligt af enkelte Data til at kunne bedømme, hvorvidt det var rigtigt eller ej. Det skal jeg fuldstændig indrømme det ærede Medlem, men naar han ikke har gjort nogen absolut Indvending mod den tilnærmelsesvise Rigtighed af de af mig angivne Tal, tror jeg ogsaa, at det vilde være urigtigt her at komme ind paa en Behandling i Detajlerne af de derhen hørende Tal. Om det kan være lidt mere eller lidt mindre end det af mig anslaaede, kan staa hen; det beror jo selvfølgelig for en væsentlig Del paa, hvad man af saakaldte ekstraordinære Udgifter i Fremtiden vil regne med til at tilhøre et ordinært Budget, og det vil da altid til en vis Grad bero paa et Skøn. Men jeg tror ikke at fejle synderlig ved de Tal, jeg har angivet.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har gjort sin al-

mindelige Betragtning gældende, ogsaa her i Dag. Han har ikke sagt noget væsentligt nyt eller noget andet, end hvad vi have kendt fra de saa ofte tidligere gentagne Forhandlinger. Ja, jeg kan maasse notere et nyt Punkt, og det er det ærede Medlems Udtalelse om, at han under visse Omstændigheder vilde kunne være villig til at lade Finanslovsforslaget gaa gennem alle Stadier og saa til det andet Ting. Forlaavidt som dette er et Fremstrid fra hans tidligere Standpunkt, skal jeg kun bemærke mig det, idet jeg forøvrigt ikke vil tilraade de Herrer at følge den Form for Behandlingen, som han anviser. Det vil ikke her være Sted til Diskussion, og jeg vil paa Forhaand, kan jeg gerne sige, en Gang for alle sige, at den almindelige politiske Diskussion med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) er jeg overmaade lidt oplagt til at optage. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad Grunden er. Alle Medlemmer, og jeg kan gerne sige hele Landet, vil ud af en saadan Diskussion ikke kunne hente nogen- somhelst ny Oplysning. Hvad der er sagt fra det ærede Medlems Side, og hvad der vilde blive sagt derimod fra min Side, er paa Forhaand saa kendt, at det vilde være meget vanskeligt derud af at drage nogen Interesse. Men en Ting tror jeg, at Offentligheden i det Hele taget er paa det rene med, og det er det, at denne Diskussion ikke alene er til ingen Nytte, men at den er til liden Gavn for Folketinget som saadant. Jeg tror, at til de Arbejder, som jeg har sigtet til, naar jeg anbefalede at begynde Arbejdet paa ny og begynde det fra neden for at opbygge Grunden under vort fremtidige Forsatningsliv, hører ogsaa ikke i mindst Grad dette, at Folketinget som saadant gør sit til at bevare og om muligt vinde den størst mulige Agtelse i hele Folkets Øjne. Jeg er inderlig overbevist om, at de Diskussioner, der ere førte mellem det ærede Medlem fra sin Side og Flertallet fra dets Side, ikke have bidraget til at højne den Agtelse, som er den første Betingelse for, at vi kunne bygge noget godt op her i Landet. Jeg overlader derfor det ærede Medlem som Regel at forny og gentage denne Diskussion, og jeg skal ikke forstyrre ham deri. At jeg forøvrigt ikke deler den Betragtning, at vi næsten hellere maatte se Landet erobret, eller at vi hellere maatte ud i det aabenbare Statskup, end have den Tilstand, hvorunder vi nu leve, derom behøver jeg ikke at forstyre.

Berg: Ministeren ytrede jo, saa vidt jeg forstod ham, klart og tydelig ved første